

[Gunner Baunsgaard.]

Skriftlig begrundelse.

Der vil i årene frem til 1985 være behov for en stigning på ca. 6 pct. årlig i antallet af medhjælpere til alderdoms- og plejehjem. Netop dette forsøgsområde har det største personale, men også det forholdsvis mindste antal uddannede. Forsøget, der er startet i Odense, må absolut føres videre, men det vil være helt i takt med de tanker, der er fremme om undervisning, at der sker en tilpasning, således at uddannelsen af omsorgsassistent og plejehjemsassistenter bliver arbejdet sammen til én uddannelse, der dækker det behov af socialmedicinsk art, som netop er fremtrædende på plejehjemmene.

Gunner Baunsgaard: Som det fremgår af begrundelsen for mit spørgsmål, vil der i årene frem til 1985 være behov for en stigning i antallet af medhjælpere på plejehjemmene på ca. 6 pct. årlig. Netop dette område har et meget stort personale, men også det mindste antal uddannede.

Der må findes veje for, at uddannelsen på omsorgsseminariet i Odense kan føres videre. Vi kan ikke tillade os at bruge samfundsmidler uden formål. Der mangler måske en smule i betænkningen om omsorgsuddannelsen, måske en definition af, om det er en socialpædagogisk eller en socialmedicinsk uddannelse, og måske har praktikspørgsmålet været rejst for løst.

Jeg er bekendt med, at der i januar måned i år har været samråd mellem socialministeren og indenrigsministeren om uddannelsesspørgsmål, men problemerne ville måske ikke være opstået, hvis ministerierne i uddannelsesspørgsmål arbejdede mere sammen. Uddannelsesområdet bør efter min mening revideres, og en koordinering af plejehjemsassistentuddannelsen og omsorgsassistentuddannelsen ville være en løsning. Om den kunne hjælpe i den øjeblikkelige situation, er måske et spørgsmål, men i hvert fald ville det være godt på længere sigt. Det ville være helt i takt med tiden, at uddannelser, der tager sigte på hjælp til en bestemt del af befolkningen, dem, der har behov for pleje og omsorg, kunne arbejde sammen.

Når uddannelsesproblemet trænger sig på,

er det også, fordi det er almindeligt erkendt, at vi ikke kan bygge os ud af omsorgs- og plejeproblemerne. De to uddannelsers formål er ikke særlig langt fra hinanden, og på lidt længere sigt vil den udadvendte omsorgs- og plejehjemsassistentopgave også ligge for.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg er i høj grad opmærksom på det store behov for plejepersonale, og jeg er ganske enig i, at der bør ske en koordinering af uddannelsen af omsorgsassistent og plejehjemsassistenter.

Med hensyn til den aktuelle situation omkring uddannelsen af omsorgsassistent i Odense er forholdet det, at skolen, der blev startet med finansudvalgets tilslutning i efteråret 1970, er stødt på vanskeligheder med at få sine elever ud i praktik. Baggrunden for oprettelsen af skolen var en af socialuddannelseskommissionen, hvori indenrigsministeriet også er repræsenteret, afgivet betænkning om uddannelse til omsorg.

Man fandt det dengang afgørende, at betænkningens forskellige forslag om uddannelse af medarbejdere i omsorgen for folke- og invalidepensionister, altså ikke blot uddannelse af omsorgsassistent, men også af omsorgsmedhjælpere m. v., blev afprøvet i praksis. Skolen er i overensstemmelse hermed godkendt som forsøgsskole, ikke som en permanent etableret uddannelsesinstitution. I det planlægningsudvalg, der driver skolen, er indenrigsministeriet repræsenteret netop med henblik på at nå frem til en koordinering med indenrigsministeriets uddannelsesområde. Der er altså allerede nu et samarbejde i gang på dette område.

Med hensyn til de nævnte praktikvanskeligheder er forholdet det, at der allerede af socialstyrelsen har været forhandlet med repræsentanter for kommunerne, Dansk Kommunal Arbejderforbund og Dansk Sygeplejeråd for at nå frem til en løsning, og der har været nyt møde, som knap og nap er afsluttet i dag.

Efter uddannelsesplanen skal de studerende ansættes i praktik ved plejehjemmene, og det er gennemførelsen af disse ansættelser, der har givet anledning til problemer.

Med hensyn til koordinering af uddannel-